

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Traghetti del Mediterraneo SpA — Curatore dott. Alberto Fontana

Strona pozwana: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy krajowe w dziedzinie pomocy państwa, takie jak zawarte w ustawie nr 684/1974, w szczególności w art. 19, który przewiduje możliwość udzielenia pomocy państwa — choć wyłącznie tytułem zaliczki — w braku umów i bez wcześniejszego ustalenia precyzyjnych i ograniczających kryteriów służących uniknięciu wypłaty pomocy, która mogłaby zakłócać konkurencję, są zgodne z zasadami prawa wspólnotowego, w szczególności z art. 86 WE, 87 WE, 88 WE oraz tytułem V (poprzednio IV) traktatu i w tym zakresie czy istotne jest, że korzystający z pomocy jest zobowiązany do stosowania cen wyznaczonych przez organy administracyjne?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde (Belgia) w dniu 22 kwietnia 2009 r. — postępowanie karne przeciwko Vincentemu Willy „emu Lahousse” owi i Lavichy BVBA

(Sprawa C-142/09)

(2009/C 153/45)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde (Belgia)

Postępowanie karne przeciwko:

1. Vincentemu Willy „emu Lahousse” owi
2. Lavichy B.V.B.A.

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni dyrektywy 2002/24/WE⁽¹⁾, a konkretnie art. 1 ust. 1 lit. d), zgodnie z którym dyrektywa nie stosuje się do pojazdów przeznaczonych do używania w zawodach sportowych, na drogach i poza nimi należy dokonywać w ten sposób, że zezwala ona państwowym członkowskim na poszerzenie jej zakresu stosowania, a zatem obowiązywania w ramach wszelkiego ruchu lądowego (czyli do używania dwu- lub trzykołowych pojazdów mechanicznych również poza drogami publicznymi i na terenie prywatnym), nie przyznając odstępstwa w zakresie pojazdów przeznaczonych do używania w zawodach sportowych, na drogach i poza nimi?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 marca 2002 r. w sprawie homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów mechanicznych i uchylająca dyrektywę Rady 92/61/EWG (Dz.U. L 124, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság (Republika Węgierska) w dniu 23 kwietnia 2009 r. — Pannon GSM Távközlési Rt. przeciwko Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsának Elnöke

(Sprawa C-143/09)

(2009/C 153/46)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővárosi Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pannon GSM Távközlési Rt.

Strona pozwana: Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsának Elnöke.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy na podstawie prawa wspólnotowego, a w szczególności na podstawie aktu przystąpienia (Dz.U. L 2003, L 236) oraz art. 10 WE i 249 WE, dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ (zwana dalej „dyrektywą o usłudze powszechnej”), a w szczególności jej art. 13 ust. 2 i załącznik IV, znajduje zastosowanie do mechanizmów pomocy i podziału, które Węgry, jako państwo członkowskie, ustanowiły w stosunku do powszechnych usług świadczonych w roku 2003, to jest przed przystąpieniem Węgier z dniem 1 maja 2004 r., w związku z którymi jednak obowiązek finansowania, przyznania i wypłaty pomocy opiera się na decyzjach wydanych w postępowaniach administracyjnych wszczętych i zakończonych po przystąpieniu Węgier do Unii Węgier do Unii Europejskiej?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy dyrektywę o usłudze powszechnej, a w szczególności jej art. 13 i załącznik IV, należy interpretować w ten sposób, że podmiot świadczący usługi powszechne ma prawo do otrzymania pomocy w wysokości równej różnicy pomiędzy ceną abonamentu a oferowanymi przez niego preferencyjnymi i normalnymi pakietami taryfowymi?
- 3) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy pomoc przeznaczoną na finansowanie powszechnych usług, której wysokości nie została obliczona zgodnie z dyrektywą o usłudze powszechnej, lecz w oparciu o koszty przekraczające jej wartość netto, należy zakwalifikować za pomoc państwa zgodną ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE?
- 4) Czy zgodnie z prawidłową wykładnią postanowień dyrektywy o usłudze powszechnej dopuszczalne są przepisy przejściowe przyjęte przez państwo członkowskie w celu zarządzenia stosowania wyłącznie w odniesieniu do usług powszechnych świadczonych w roku 2003, przed przystąpieniem, przepisów, które różnią się od dyrektywy w sprawie usługi powszechnej, pomimo iż zezwalają na podjęcie decyzji dotyczących funkcjonowania mechanizmu pomocy i podziału opartego na tych przepisach, a w szczególności decyzji dotyczących wkładów i wypłaty pomocy w sposób, który w rzeczywistości jest nieograniczony w czasie?

5) Czy postanowienia dyrektywy o usłudze powszechnej dotyczące finansowania, a w szczególności jej art. 13 ust. 2 ostatnie zdanie, oraz postanowienia załącznika IV, należy interpretować w ten sposób, iż mają one bezpośredni skutek?

(¹) Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 51)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 24 kwietnia 2009 r. — Hotel Alpenhof GesmbH przeciwko Oliverowi Hellerowi

(Sprawa C-144/09)

(2009/C 153/47)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof (Austria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hotel Alpenhof GesmbH

Strona pozwana: Oliver Heller

Pytanie prejudycjalne

1) Czy dla „kierowania” działalności w rozumieniu art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 44/2001 (rozporządzenia Bruksela I) (¹) wystarczy, że można otworzyć stronę internetową kontrahenta?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg w dniu 24 kwietnia 2009 r. — Land Baden-Württemberg przeciwko Panagiotisowi Tsakouridisowi

(Sprawa C-145/09)

(2009/C 153/48)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Land Baden-Württemberg

Strona pozwana: Panagiotis Tsakouridis

Pytania prejudycjalne

1. Czy użyte w art. 28 ust. 3 dyrektywy 2004/38/WE (¹) z dnia 29 kwietnia 2004 r. pojęcie „nadrzędnych względów

bezpieczeństwa publicznego” należy interpretować w ten sposób, że wydalenie z terytorium mogą uzasadniać jedynie bezwzględne zagrożenia zewnętrznego i wewnętrznego bezpieczeństwa państwa członkowskiego i czy obejmuje ono jedynie istnienie państwa z jego głównymi instytucjami, ich zdolność funkcjonowania, życie ludności oraz stosunki zewnętrzne i pokojową współegzystencję narodów?

2. Na jakich warunkach po okresie dziesięcioletniego zamieszkiwania w przyjmującym państwie członkowskim można następnie utracić prawo do zwiększonej ochrony przed wydaleniem z terytorium określonej w 28 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/38/WE? Czy w tym kontekście stosuje się odpowiednio kryteria utraty prawa stałego pobytu określone w art. 16 ust. 4 dyrektywy 2004/38/WE ?

3. W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie i odpowiedniego stosowania art. 16 ust. 4 dyrektywy 2004/38/WE: czy prawo do zwiększonej ochrony przed wydaleniem z terytorium zostaje utracone wyłącznie wskutek upływu czasu, bez względu na powody decydujące o nieobecności?

4. Również w razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie i odpowiedniego stosowania art. 16 ust. 4 dyrektywy 2004/38/WE: czy przymusowy powrót do przyjmującego państwa członkowskiego w ramach postępowania karnego przed upływem okresu dwóch lat wywołuje skutek w postaci zachowania prawa do zwiększonej ochrony przed wydaleniem z terytorium, mimo że w związku z powrotem nie można przez pewien czas korzystać z podstawowych swobód?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz. U. L 158 z 30.4.2004, s. 77–123 oraz sprostowania Dz.U. L 229, s. 35, Dz. U. L 197, s. 34 i Dz. U. L 204, s. 28.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 24 kwietnia 2009 r. — Prof. Dr. Claus Scholl przeciwko Stadtwerke Aachen AG

(Sprawa C-146/09)

(2009/C 153/49)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Prof. Dr. Claus Scholl

Strona pozwana: Stadtwerke Aachen AG